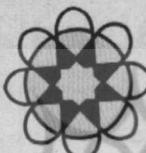

قرآن در آینه قرآن

قرآن در کلام امام

خلاصه مطالب گذشته

در شماره قبلی پس از بیان ویژگی اعجاز آمیز معرفی خود گفتیم از جمله خصوصیات قرآن مجید، آسانی آن برای تذکر است و در این زمینه به روشنترین نکته که پسندآموزی و عبرت از سرگذشت دیگران است پرداختیم و دونمونه فردی (مرگ حضرت سلیمان) و جمعی (سرگذشت مردم سبا) را یادآور شدیم و در پایان با توجه به سوره قمر که آیه یسرا نو ولقد القرآن للذکر فهل من مذکر در آن ۴ بار پس از سرگذشت اقوام مختلف تکرار شده است به چگونگی بیان قرآن در پندگیری از زندگی و سرگذشت دیگران اشاره کردیم. اکنون با ذکر نکاتی چند، دقیق و باریک‌بینی بیان قرآن را در ادامه این موضوع یادآور می‌شویم.

یکی از نکاتی که در قرآن وجود دارد اینست که مطالب بسطور مکرر آمده است. برای اینکه قرآن می‌خواهد آدم‌سازی بکند. قرآن کتاب تاریخ نیست، در کتاب تاریخ اگر قصه‌ای را دوبار بتوانسته زیادی نوشته‌اند، اما کتاب اخلاق باید مکرر باشد. کسانی که می‌خواهند اخلاق برای مردم بگویند، باید آنقدر بگویند تا به مفاهیها فرو پرورد و گزنه با یک دفعه گفتن درست نمی‌شود. لذا تکرار مطالب در قرآن به این جهت است که سبک انسان‌سازی بدینگونه است، هر صفحه را باز می‌کنی دعوت به تقویت، دعوت به خوبی و... صفحات را که باز می‌کنی قصه موسی را چندین مرتبه ذکر می‌کند، قصه ابراهیم را چندین مرتبه ذکر می‌کند، اینها داستان‌سرانی نیست. اینها که قرآن را نمی‌شناسند و نمی‌فهمند قرآن جیست، می‌گویند خوب بود باب باب باشد، هر بابی یک موضوع باشد، در حالیکه قرآن آمده است آدم درست کند و انسان درست کردن به یک دفعه گفتن میسر نیست.

از بیانات امام خمینی در جمع مستولین مملکتی در تاریخ ۶۲/۱/۱

شما در زمین تسلط داشتند و آسمان فراوان بر آنان باریده و در زیر پایشان نهرها جاری می‌گشت اما آنان را بواسطه گناه‌نشان نابود ساختیم و کسان دیگری را بجای آنان پدید آوردیم.

همچنین در آیه ۱۱ سوره انعام می‌گوید: قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَمَمَّا الظُّرُوفُ أَكْيَنْتُكُمْ عَاقِبَةُ الْمُكْنَذِينَ بگو در زمین گردش کنید و سپس بنگرید که عاقبت تکذیب کنندگان حقیقت چه بود.

(آیاتی که ما را به عاقبت ظالمین، مجرمین،

اینرو در آیات بسیار بصورت کلی و فراگیر و با بیانات مختلف ما را به سوی آن سوق می‌دهد و در مواردی چند به اینگونه سخن می‌گوید. به نمونه‌ای از آن توجه کنیم.

الْمَرْءُوا كُمْ أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنَ مَكْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنْ دُنْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَهْلَهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْبِيْمٍ فَأَهْلَكَنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَالشَّائِئَةُ مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنَأَ آخَرِينَ سورة انعام - آیه ۶

در پنهان زمین و عرصه زمان فرامی‌خواند تا سرگذشت انسان را در عینیت هستی و جهان آیا ندیدند که چه بسیار پیش از آنان مردمان روزگار را هلاک کردیم، کسانی که بیش از از نزدیک بنگریم و شاهد مستقیم آن باشیم و از

تماشاگه زمین و زمان

قرآن مجید علاوه بر سرگذشت افراد و اقوام و داستان زندگی و مرگ آنان که قصه حقیقت و واقعیت است و قرآن آنها را جزء به جزء و مناسب حال با بیان دلنشیں و شیوه‌ای خود باز گو می‌کند؛ برای عبرت و درس آموزی از زندگی و مرگ دیگران ما را به سیر و سیاحت در پنهان زمین و عرصه زمان فرامی‌خواند تا سرگذشت انسان را در عینیت هستی و جهان آیا ندیدند که چه بسیار پیش از آنان مردمان روزگار را هلاک کردیم، کسانی که بیش از از نزدیک بنگریم و شاهد مستقیم آن باشیم و از

و سیاحت برای دریافت سنت‌های الهی با

حقیقت قرآن در می‌آمیزد و به صورت بیانی روش، ساده و آسان برای همه مردم و هدایت و موظه برای متین جلوه‌گری می‌کند و مایه عبرت همگان و انگیزه تذکر و هوشیاری خردمندان می‌گردد.

حقایق زندگی

از این مورد یعنی پنداموزی و عبرت از دیگران که بگذریم، قصه‌های قرآن محسنون از حقایق فراوانی است که جنبه‌های مختلف زندگی انسان را در بر می‌گیرد و نکات و دقایق اعتقادی اجتماعی، اخلاقی و... را که بینش و روش الهی انسان است در بر دارد (و به اصطلاح شامل جهان‌بینی و ایدئولوژی مکتب اسلام است). برای نمونه به سوره کهف که چند داستان مختلف (اصحاب کهف، موسی و بنده برگزیده الهی، ذوالقرنین، گفتگوی صحابان دو باع و نیز اشاره به داستان آدم) آمده است و هر کدام نکات فراوانی دارد اشاره می‌کنیم و در اینجا به نکاتی چند از داستان اصحاب کهف توجه می‌کنیم.

داستان اصحاب کهف

در آغاز ترجمه آیات ۹ تا ۲۸ سوره کهف را می‌آوریم.

آیا گمان کردی که یاران غار و شکاف از آیت‌های شیگرف ما هستند بیاد آور زمانی را که جوانها به سوی غار جا گرفتند و پس گفتند پروردگارا بده مارا از پیش خود رحمت و آماده ساز برای کار ما رشد و هدایت را * پس افکنیدیم بر گوشاهای آنان خواب را در غار سالهای معینی * پس برانگیختیم آنها را تا بدانیم کدام دو گروه برای مکث آنان مدت نگهداشته‌اند * ما می‌خوانیم سرگذشت آنان را به حق بر تو آنان جوانهای بودند که به پروردگارشان ایمان آوردن و ما بر هدایت آنان

نکته دیگر در اینگونه آیات که از جهت معرفی قرآن از زبان خود قابل دقت است، این است که گاه همراه اینگونه آیات به نفس قرآن کریم اشاره می‌شود تا قرآن را کتاب داستان پنبداریم و موضع آن را فراموش نکنیم و بیش از پیش بدانیم که در وراء قصه‌های قرآن

حقایقی نهفته است که باید به آنها رسید و شیفته و شیدای آنها گشت، نه جذب و فریفته ظواهر داستانها و نه مشغول واقعیت‌های گذشته و زندگی گذشتگان و گفتگوی بی‌حاصل در مورد آنها. بجاست که با توجه به آیات زیر قرآن رادر آینه خویش از این زاویه بیشتر بنگریم و شیوه آن رادر معرفی خود بهتر بشناسیم.

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرٌ كُمْ أَفْلَأْ تَفَقَّلُونَ * وَكُمْ تُصَنَّنَّا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ طَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا أُخْرِينَ

سوره انبیاء آیات ۱۰ و ۱۱

همانا فرستادیم به سوی شما کتابی که در آن مایه یادآوری شما است. پس آیا تعقل نمی‌کنید؟ و چه بسیار آبادیها را که ظلم و ستم در آن آشکار بود نابود کردیم و قوم دیگری را پدیدار ساختیم.

قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنُنُ قَسِيرٍ وَفِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ هَذَا يَبْيَان لِلنَّاسِ وَهُدُىٰ وَمُوعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

سوره آل عمران - آیات ۱۳۷ و ۱۳۸ پیش از شما سنتها و روشهایی به انجام رسید پس در زمین بگردید و بنگرید که سرانجام تکذیب کنندگان چگونه است. این بیان روشنگر برای مردم است و هدایت و موعظه برای تقوایشکان می‌باشد.

و البته آیات سوره قمر نیز که پیش از این درباره آن سخن گفتیم، نمونه گویا و آنکاری از این حقیقت می‌باشد.

بدینگونه توجه به سرگذشت انسانها و سیر

مفاسدین، مکذبین و گذشتگان و بررسی آن توجه می‌دهد از بیست آیه متجاوز است و البته این مضمون در آیات دیگر نیز فراوان است).

* *

جالب است که قرآن عزیز برای اینکه در این سیر و سیاحت در زندگی و سرگذشت دیگران، در میان جزئیات آثار این قصه و داستانها خود را فراموش نکنیم، و بجای پندگیری و عبرت به گفتگوی بیحاصل سرگرم نگردیم؛ در جهت هدف و مقصد بما هشدار می‌دهد و دقت در وضع خودمان را گوشزد می‌کند به آیه زیر توجه کنیم:

وَلَقَدْ أَهْلَكَنَا الْفُرُونُ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا

جَائَنَهُمْ رُسْلُهُمْ بِالْبَيْنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا

كَذَّلِكَ تَجْزِيَ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ * لَمْ جَعَلْنَاكُمْ

خَالِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظَرُ كَيْفَ

تَعْمَلُونَ

سوره یونس - آیات ۱۳ و ۱۴

و هر آینه مردم روزگاران بیش از شمارا آنگاه که ستم کردنده‌هلاک کردیم در حالی که پیامبر انسان با دلالت آشکار به سوی آنان آمدند اما آنان ایمان نمی‌آوردن. اینچنین گناهکاران را کیفر می‌دهیم. سپس شمارا جانشینان در زمین قرار دادیم تا بنگریم که چگونه رفتار می‌کنید.

در سوره بقره آنچه که از محاجه یهود و نصاری درباره دین خود و یهودی و نصرانی بودن برخی از پیامبران مانند حضرت ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب سخن می‌گوید هشدار می‌دهد که مبادا گفتگو درباره دیگران حتی پیامبران و سرگرمی به کم و کیف سرگذشت آنان، مارا از حقیقت حال خود که باید از رهگذر این داستانها بدان آگاه شویم غافل سازد. بیان آیه چنین است:

تَلَكَ أَمَّةٌ قَدْ حَلَّتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا

كَسَبَتُمْ وَلَا شَتَّلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سوره بقره آیه ۱۳۴ و ۱۴۱

روشن همراه دلیل استوار است و شرک به خدا و توجه به چیزهای دیگر بدون دلیل و سست و بی پایه است و انسان براساس فطرت به سوی حق شتابان و از غیر او گریزان است.
 — آنانکه چنین بینش و اعتقادی دارند هر چند گروهی اند که باشند از جمعیت کفر و شرک هر چند انبوه و فراوان باشند می توانند از آنان دور و بر کنار باشند و با آنان سازش پذیر نیستند و سختی در راه خدارا بر آسایش ترجیح می دهند و به سوی خدا هجرت می کنند تا از رحمت الهی برخوردار و از سوی او هدایت شوند.
 — خداوند نیز بهرگونه که بخواهد و مصلحت بداند و البته گاه به صورت آیه و معجزه و خارق عادت مانند خواب سیصد و اند ساله اصحاب کهف، چنین کسانی را پنهان می دهد و زمینه های رشد و هدایت بیشتر و برتر آنان را فراهم می سازد.
 — اینگونه کارهای خداوند نمونه های عینی و آموزنده است از جمله ایمان به آخرت و پذیرش حیات بعد از مرگ که نمونه های قرآنی متعدد دارد و داستان اصحاب کهف نمونه بر جسته ای از آن است.
 — انسانهایی این چنین در همه حال مراقب یا کی جسم و جان خود هستند و آنرا کوچک نمی شمارند چنانکه اصحاب کهف در این حال نیز به دنبال غذای پاک و نالالوده بودند.
 — توجه آنان به مسائل و ظواهر زندگی و گفتگو درباره آن در حد ضرورت و همراه با توجه به خدا و علم و قدرت و اراده اوت و از اینرو آنان پس از بیداری در اینکه چه مقدار خوابیده اند، فروتنانه علم آنرا بخداوند و اگذار کردند. اما کسانی در این گفتگوی بیحاصل و گفتگو درباره تعداد آنان غرقه گشتد.
 — سخن از فردا و فرداها مگو و بر روزگار تکیه مکن زیرا کسی نداند فردا چه خواهد شد چنانکه فردای اصحاب کهف بیش از سیصد کردنده پس گفتند بناهید بر آنان بستانی را برور دگارشان به آنها آگاهتر است. آنان که بر کار آنان غلبه یافتهند گفتند هر آینه مسجدی بر روی آنان بنا می کنیم * زود گویند که آنها سه تن بودند و چهارمی سکشان و گویند پنج تن بودند و ششمی آنها سکشان با تیر به تاریکی افکنند و گویند هفت تن بودند و هشتمی آنان سکشان. بگو برور دگارم به تعداد آنان آگاهتر است جز افراد اند کی درباره آنان ندانند پس در مورد آنان جز جدال ظاهری مکن و میرس درباره آنان از احادی * و چیزی را مگو که آن را فردا با نجام رسانم مگر آنکه خدا خواهد و خدای خود را بسیار آور آنگاه که فراموش کردم و بگو شاید که برور دگارم مرا به سوی رشد یافته تر هدایت کند * و مانندند در غارشان سیصد سال و افزون کردنده بر آن نه سال را. بگو خدا آگاهتر است به آنچه مانندند غیب آسمانها و زمین از آن اوست چه بینا و شنوا است. غیر از او ولی و سر برستی ندارند و در حکم خود احادی را شریک نگیرد * بخوان آنچه را که از کتاب برور دگارت بر تو وحی شد. بدل کننده ای برای کلمات الهی نیست و جز او بناهی نداری * و شکیبا کن نفس خود را همراه کسانی که برور دگارشان را صبحگاه و شامگاه می خوانند و او را می طلبند و دو چشمت را از آنان مدار در حالی که خواهان زیور زندگی دنیا باشی و از کسی که دلش را از یاد خدا غافل ساختیم و او پیروی خواسته نفس خود کرد و کارش به تباہی کشید اطاعت و پیروی مکن *
 اکنون به برخی نکات این داستان اشاره می کنیم.
 — ایمان به خداوند و قیام برای او باعث استواری و پیوند دلها می گردد که سر رشته آن در نزد خداست و مایه ایمانی زاینده و فرزانده است.
 — خداشناسی و توجه به توحید راهی افزو دیم * و پیوند و الفت دادیم بر دلهای آنان هنگامی که قیام کردند پس گفتند برور دگار ما رب آسمانها و زمین است هر گز غیر اور اخدا نخوانیم به تحقیق ما در این صورت ناصواب گفته ایم * این قوم ما هستند که جز او خدایان را پرستیدند چرا بر آنها حجت آشکاری نمی آورند؟ پس چه کسی ستمگرتر است از آنکه بر خدا دروغ بندد * و چون کناره گرفتید از آنها و آنچه جز خدامی پرسنند پس بناه گیرید بسوی نماز تا پی او از برور دگار تان از رحمتش بر شما پیرا کنند و سود شما رادر کارتان آماده سازد * و آفتاب را دیدی که چون طلوع کرد بسمت راست غار می گردد و چون غروب کند به سمت چپ آنان را در سور داد و آنها در فراخی از آن بودند. این از آیات الهی است هر که را او راهنمایی کند هدایت یافته است و هر که را او گمراه کند پس هر گز سر برست راهنمایی برای او نخواهی یافت * و پندراری آنان را بیدار و حال آنکه خفتگانند و می گردانیم آنان را به سمت راست و چپ و سگ آنها گسترانیده دو دست خود را در جلو. اگر بر آنان آگاه شوی هر آینه از آنان روی گردانی و بگریزی و از ترس مالامال گردی * و اینچنین برانگیختیم آنها را تامیان خود گفت و شنود کنند. یکی از آنان گفت چه مدت درنگ کردید. گفتند یک روز یا پاره ای از روز گفتند برور دگار شما به آن آگاهتر است پس بفرستید یکی از خودتان را با این درم خودتان بسوی شهر پس باید بنگرد که کدام فروشنده طعام پاکیزه تر دارد پس روزی بر اینان آورد و باید مهربانی کند و آگاه نکند نسبت به شما احادی را * آنان اگر بر شما دست یابند سنگ سار تان کنند یا دوباره به کیش خود باز گردانند و شما هر گز رستگار نشوید * و اینچنین آگاهی دادیم مردم را بر آنها تا بدانند که وعده خدا حق است و ساعت قیامت در آن شکنی نیست. آنگاه که میان خود در کار آنان نزاع

سال به طول انجامید و از اینtro به نایابی داری دنیا و سراب بودن آن توجه کن و بدان که دنیا کشتگاه آخرت است و آزمایشگاهی مجهر برای بهره برداری آخرت می باشد چنانکه در دو آیه جلوتر این داستان آمده است:

إِنَّا جَعْلَنَا مَاعِلَى الْأَرْضِ رَبِّنَا لَهَا تَنْبُوْهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَاعِلَيْهَا صَعِيداً جُرْزاً.

آیات ۷ و ۸ سوره کهف همانا ما قراردادیم آنچه را در زمین است زینت و آراستگی آن تا بیازمایم آنان را که کدامین در عمل نیکوتر است * و ماقراردهند هستیم آنچه را که بر زمین است بصورت زمین بی گیاه.

در رسالت قرآن نیز در ابتدای سوره در آیات ۱ تا ۴ به بشارت و انذار در وحی قرآنی اشاره رفته است و در آیه ۵ توجه می دهد که پیامبر نیز بیش از این در صورتی که انسانها خود توجه بکنند مسئولیتی ندارد.

— و بالآخره بایده همواره خدارا بسیاد آورد و برای رشد و هدایت به او امیدوار بودو همواره کسانی پایداری و صبر بخراج داد که آنان بخطاطر زینت دنیا جدا نگردید و پیرو کسی که قلبش از یاد خدا غافل و تهی و دنباله روی هوا نفس خویش است نرفت که عاقیبی بسیار بد دارد.

حقیقت قرآنی

باتوجه به این نکات و نکات بسیار دیگر از رهگذر این داستان واقعی که در تاریخ و در میان انسانها رخ داده و وحی الهی از آن خبر می دهد و کتاب خدا آنرا بازگو می کند می توان برای زندگی درسهای فراوان گرفت و در عین حال به این نکته و اصل بزرگ قرآنی که بیان حقایق از زبان دیگران و سرگذشت آنها و بطور غیرمستقیم است؛ دقیقت کرد. چه در اینصورت هم مشاهده عینیت و واقعیت زندگی

است و هم القاء حقایق گوناگون از زبان آنها و بقول مولوی:

خوشتر آن باشد که سر دلبران

گفته آید در حدیث دیگران و می تواند معنای سخن امام معصوم که فرمودند قرآن به صورت ایاک آغنى و اسفعی یا جاره (در، بتومیگویم دیوار تو گوش کن) نازل شده است همین باشد و داستانهای قرآن مجید نمونه بارز آن است.

چگونگی داستانهای قرآن

این داستان نمونه‌ای از داستانهای خاص و منفرد قرآنی است که عموماً یک بار آمده است و بعضاً در موارد دیگر به آنها اشاره شده است. چنانکه داستان قارون در سوره قصص همین طور است و نیز داستان شگفت انگیز حضرت یوسف که در آن سوره یک بار آمده است. اما داستان پیامبران و اقوام و بخصوص حضرت موسی و بنی اسرائیل با فرعون و فرعونیان تکرار و تنوع بسیار دارد. چنانکه سخن از خود پیامبر اکرم و قوم و امتش که در برگیرنده مسائل مختلف زندگی است و جنبه‌های گوناگون دارد؛ فراوان آمده است.

در مجموع داستانهای مربوط به حضرت موسی و بنی اسرائیل تمام زوایای زندگی به

چشم می خورد. از سرگذشت حضرت موسی از قبل از ولادت و بعد از آن و دوران شیرخوارگی و جوانی و آوارگی و برخورد با فرعون و فرعونیان شروع می شود و آنگاه پس از فرعون با بنی اسرائیل از حرکت به سوی مصر تا رفتن به ارض مقدس ادامه می یابد و از روزگار سختی و برگزگی تارهایی و آسودگی و رفاه سخن می گوید و آنگاه به بهانه جوئی و ستیز بنی اسرائیل و کفران نعمت و برگشت روزگار از آنان و سرنوشت آنان ختم می شود.

توجه می کنیم که این مجموعه عظیم آیات قرآن حقایق فراوانی از مسائل اعتقادی،

اخلاقی، اجتماعی و... را در بردارد و نه تنها عبرت آموز است بلکه تجربه و درس زندگی است. قرآن خدا می گوید:

فَاقْصُصُ الْقَصْصَ لَعَلَمُ يَتَكَبَّرُونَ

سوره اعراف آیه ۱۷۶

پس سرگذشتها را بیگیری کن و بخوان شاید آنان نفکر و اندیشه کنند.

در پایان این مبحث نیز آیه بیانی سوره یوسف را که به جامعیت و گسترده‌گی مضامین و حقایق داستانهای قرآنی اشاره دارد بازگو می کنیم باشد که ماخوذ پندگیریم و درس زندگی آموزیم.

لَقَذْ كَانَ فِي قَصَصِهِ عِبْرَةٌ لِأَلْلَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا وَلِكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدْيٍ وَرَحْمَةٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

سوره یوسف آیه ۱۱۱

هر آینه در سرگذشت آنان عبرت برای خردمندان است، سخنی نیست که بdroوغ باقته شده باشد بلکه تصدیق واقعیت موجود است و بیان و تفصیل هر چیز و حقیقت است و هدایت و رحمت برای قومی است که ایمان دارند.

در آیات ۳۷ سوره یوسف و ۵۲ سوره

اعراف نیز به این حالت قرآن که بیان حقایق و گسترده‌گی آن است اشاره دارد که توجه و بررسی آنها را به علاقمندان و امی گذاریم.

